

THUYỀN XA ÁNH TRẮNG

1

Thủy Nguyễn

Hoàng hôn khuất xa mờ, nắng chiều soi bóng lòng tôi ngần
Thuyền xa ánh trắng vàng, nhớ về dĩ vãng lòng tôi nát

ngơ. Sầu đau ôm lấy ý thơ, ru hồn mộng mơ đôi bờ thương
tan. Tình ta nay đã úa tàn, theo làn sương tan trôi vào quên

nhớ. Thuyền ơi nơi bến xưa mong chờ, người ơi nơi phố xưa mộng mơ,
lãng. Thuyền đi khi ánh trăng mờ màng, người đi khi gió đông vừa tan,

tình ơi xin viết lên bài thơ, gió đưa mây ngàn ngơ đợi chờ.
tình đi khi nắng xuân vừa sang, cánh chim bay về ngang chiều tàn.

Đêm lạnh mùa đông chong đèn chờ mong, mình tôi mơ về một
Gởi trọn đêm trắng thương về vàng trắng, lẻ loi khung trời hoang

bóng lòng tôi bao ngày trông ngóng. Bóng ai về ngoài song ánh trăng mờ dòng
vắng, mình tôi ôm trọn cay đắng. Tiễn đưa một người đi mất rung lệ bờ

sông, nhớ đêm lạnh mùa đông trong vòng tay ấm nồng.
mi, khóc cho người tình si sao đành quay bước đi.

1. 2.

Email: vanthuybtn@gmail.com